

Στις 23 – 26 Μαΐου 2016, συνεδρίασε στο Βουκουρέστι η Ολομέλεια της Διεθνούς Συμμαχίας για τη Μνήμη του Ολοκαυτώματος (International Holocaust Remembrance Alliance– IHRA), η οποία ανταποκρίθηκε στην ανάγκη υιοθέτησης ενός κοινώς αποδεκτού ορισμού για τον αντισημιτισμό. Στο πνεύμα της Διακήρυξης της Στοκχόλμης, στην οποία αναφέρεται πως «η ανθρωπότητα είναι ακόμη σημαδεμένη από τον αντισημιτισμό και την ξενοφοβία και η διεθνής κοινότητα μοιράζεται τη βαριά ευθύνη να αντιπαλέψει αυτά τα δεινά», η Ολομέλεια της Συμμαχίας υιοθέτησε τον ακόλουθο, μη δεσμευτικό νομικά αλλά χρήσιμο και επιβοηθητικό, [ορισμό του αντισημιτισμού](#)

:

«Ο αντισημιτισμός είναι η υιοθέτηση μιας συγκεκριμένης αντίληψης για τους Εβραίους, η οποία ενδέχεται να εκφραστεί με τη μορφή μίσους εναντίον τους. Οι λεκτικές και φυσικές εκδηλώσεις του αντισημιτισμού στρέφονται ενάντια σε Εβραίους ή μη Εβραίους και την περιουσία τους, καθώς και ενάντια σε θρησκευτικά ιδρύματα και εγκαταστάσεις της εβραϊκής κοινότητας».

Για το έργο της IHRA μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως οδηγός τα ακόλουθα:

Οι αντισημιτικές εκδηλώσεις ενδέχεται να περιλαμβάνουν τη στοχοποίηση του κράτους του Ισραήλ, όταν αυτό νοείται ως εβραϊκή κοινότητα. Ωστόσο, η κριτική στο Ισραήλ, ανάλογη με αυτή που ασκείται σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, δεν μπορεί να εκλαμβάνεται ως αντισημιτισμός. Ο αντισημιτισμός θεωρεί συχνά ότι οι Εβραίοι συνωμοτούν προκειμένου να βλάψουν την ανθρωπότητα, ενώ συχνά επίσης χρησιμοποιείται προκειμένου να κατηγορηθούν οι Εβραίοι ότι αποτελούν την αιτία που «δεν πάνε καλά τα πράγματα». Ο αντισημιτισμός εκφράζεται με λόγο, προφορικό ή γραπτό, εικόνες και πράξεις και χρησιμοποιεί επικίνδυνα στερεότυπα και αρνητικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Σύγχρονα παραδείγματα αντισημιτισμού στο δημόσιο βίο, τα μέσα ενημέρωσης, τα σχολεία, τους χώρους εργασίας και τη θρησκευτική σφαίρα, μπορεί, λαμβάνοντας υπόψη συνολικά και το πλαίσιο μέσα στο οποίο εμφανίζονται, να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες μορφές, χωρίς ωστόσο να περιορίζονται σε αυτές:

- Εκκλήση για συνδρομή σε βλάβη ή/και θανάτωση Εβραίων, ή στη δικαιολόγησή τους, εν ονόματι μιας ακραίας ιδεολογίας ή μιας εξτρεμιστικής θρησκευτικής άποψης.

- Διατύπωση ψευδών και στερεοτυπικών ισχυρισμών, που αρνούνται την ανθρώπινη ιδιότητα ή δαιμονοποιούν τους Εβραίους συνολικά ή αφορούν στην ισχύ που έχουν ως κοινότητα –όπως, για παράδειγμα αλλά όχι αποκλειστικά, ο μύθος περί παγκόσμιας εβραϊκής συνωμοσίας, καθώς επίσης και πως οι Εβραίοι ελέγχουν τα μέσα ενημέρωσης, την οικονομία, τις κυβερνήσεις και άλλους κοινωνικούς θεσμούς.
- Κατηγορίες κατά των Εβραίων πως ευθύνονται συνολικά ως λαός για τα πραγματικά ή υποθετικά δεινά που προκάλεσε ένας Εβραίος ή μια ομάδα μεμονωμένα, ή ακόμη για περιστατικά που προκλήθηκαν από μη Εβραίους.
- Άρνηση του γεγονότος, του εύρους, των μηχανισμών (π.χ.: θάλαμοι αερίων) ή του εμπρόθετου χαρακτήρα της γενοκτονίας των Εβραίων από το γερμανικό Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα και τους υποστηρικτές και συνεργούς του κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (Ολοκαύτωμα).
- Κατηγορίες κατά των Εβραίων ως λαού, ή κατά του Ισραήλ ως κράτους, πως επινόησαν το Ολοκαύτωμα ή πως υπερβάλλουν σχετικά με αυτό.
- Κατηγορίες κατά Εβραίων πολιτών πως είναι περισσότερο πιστοί στο κράτος του Ισραήλ ή στις υποτιθέμενες προτεραιότητες του παγκοσμίου εβραϊσμού, παρά στα συμφέροντα του κράτους του οποίου είναι πολίτες.
- Άρνηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των Εβραίων, υποστηρίζοντας πως η ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ είναι ένα ρατσιστικό εγχείρημα.
- Εφαρμογή δύο μέτρων και σταθμών, απαιτώντας από το Ισραήλ μια συμπεριφορά που δεν αναμένεται ούτε απαιτείται από κανένα άλλο δημοκρατικό κράτος.
- Χρήση συμβόλων και εικόνων που συνδέονται με τον παραδοσιακό αντισημιτισμό (π.χ.: οι αιτιάσεις πως οι Εβραίοι σκότωσαν τον Ιησού ή η συκοφαντία του αίματος), προκειμένου να χαρακτηρίσουν το Ισραήλ και τους Ισραηλινούς.
- Σύγκριση ανάμεσα στη σύγχρονη πολιτική του Ισραήλ και την πολιτική των Ναζί.
- Η θεώρηση πως οι Εβραίοι ευθύνονται συλλογικά για τις πράξεις του κράτους του Ισραήλ.

Οι **αντισημιτικές πράξεις** είναι εγκληματικές όταν ρητώς ορίζεται έτσι στο νόμο (επί παραδείγματι, η άρνηση του Ολοκαυτώματος και η διάθεση αντισημιτικού υλικού σε ορισμένες χώρες).

Εγκληματικές πράξεις είναι αντισημιτικές, όταν ο στόχος των επιθέσεων -είτε πρόκειται για άτομα, είτε πρόκειται για περιουσία (κτήρια, σχολεία, χώροι λατρείας, νεκροταφεία)- επιλέγεται επειδή τα άτομα αυτά είναι, ή πιστεύεται πως είναι, Εβραίοι, και πως η περιουσία ανήκει ή πιστεύεται ότι ανήκει σε Εβραίους.

Οι **αντισημιτικές διακρίσεις** αποτελούν την άρνηση στους Εβραίους ευκαιριών ή υπηρεσιών που προσφέρονται σε όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους, γεγονός παράνομο σε πολλές χώρες.

Σχετικά:

-Στον ιστότοπο της ΙΗΡΑ

-ΑΡΧΕΙΟ pdf

- Η Μακρά Πορεία της Θεσμικής Υιοθέτησης του Ορισμού του Αντισημιτισμού